

at det skulle være en skat, der kunne mærkes, så ejendomspriserne ville falde.

Nu kan man så gøre sig til over, at ejendomspriserne ikke er faldet, men så synes jeg, man lige skulle tage en indånding og tilføje: endnu. Alle, der har fået et tilbud fra en ejendomsmægler i 1998, har ikke set et ord om den her ejendomsværdiskat, fordi de opstillinger, man får, ikke er så gennemførte, at man får konsekvenserne med flere år ud i fremtiden.

Ejendomspriserne er ikke faldet endnu, men lad os se, hvordan markedet reagerer, når vi når januar 2000, og folk begynder at få lønsedler med andre tal på. Jeg er sikker på, at når vi når januar, vil man få effekt af det forslag, og det glæder mig, at skatteministeren nu erkender det. Jeg vil ikke komme og være bagklog på mit partis eller på oppositionens vegne, for hvem gavner det at spørge: Hvad sagde jeg, eller hvad sagde vi? Ejendomsværdiskatten er udtryk for en urimelig ekstra skat på boligejere.

I Danmark har vi, så vidt jeg ved, et lavere antal i egen bolig end noget andet EU-land, og hvis vi regner effekten med også af det ændringslovforslag, som skatteministeren fremsætter, så kan man se, at ejendomsværdiskatten minus den lavere bundskat plus forringelsen af rentefradraget er lig med en uhensigtsmæssig ekstra skat. Boligejerne rammes jo samtidig af grønne afgifter og diverse andre spændende tiltag fra skatteministeren.

Når alt det er sagt, så må jeg sige: Selv om vi ikke kunne stemme for ejendomsværdiskatteloven eller nogen af de ændringsforslag, der blev stillet dertil, så er det mit indtryk, at vi med det oplæg, der er nu, naturligvis vil stemme for hvad som helst, der kan være med til at reducere det, vi oplever som en urimelighed.

Derfor vil jeg tilsige Kristeligt Folkepartis støtte til det her lovforslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det har været sagt med forskellige ord, forskellig stemmeføring, men som jeg har hørt konklusionerne vistnok fra alle ordførerne, så kan jeg vel sådan set starte med at konkludere i en tak for den helt uforbeholdne positive modtagelse af det her lovforslag. Jeg synes, det ser ud til, at det har mulighed for en god gang her i Tinget.

Jeg vil så i øvrigt også godt sige tak til alle partierne for den forståelse, som man har vist for, at det er et forslag, som vi har brug for at få bragt igennem Folketinget hurtigt af hensyn til, at vi kan få mest muligt af forslaget med ind i

de forskudsopgørelser, der skal sendes ud til borgerne, og hvor der faktisk skal trykkes på knappen næste fredag for at få pensionistdelen med.

Jeg vil takke for stor velvilje hos partierne også for, at vi allerede har fået en række spørgsmål besvaret, så vi også med god samvittighed kan sige, vi giver forslaget en anstændig og ordentlig behandling.

Der er sådan set tre forhold, der har ændret sig i forhold til de vurderinger, vi havde på det tidspunkt, hvor vi vedtog forslaget sidste år. Da skønnede vi, at en loftsregel for ikkepensionister var unødvendig, faktisk stort set ville blive uden indhold. Der er tre ting, som vi kan se i dag ser anderledes ud.

Den ene er, at tallene, vi fik i august måned sidste år, dokumenterede, at der var et meget betydeligt efterslæb i forhold til, hvad de reelle priser var, der blev handlet til, sammenlignet med vurderingen pr. 1. januar 1998. Når vi var inden for ejerlejlighedsområdet, ja, så var der i visse områder, specielt i det københavnske område, forskelle mellem vurderingen 1. januar 1998 og de reelle handelspriser, der var oppe i nærheden af 40 pct.

Den næste var, at vi hårdhændet benægtede Venstres, De Konservatives, Kristeligt Folkepartis og andres forudsigelser om, hvordan ejendomspriserne ville udvikle sig, og de pågældende partier havde god støtte udefra af diverse ejendomsmæglere, der skønnede katastrofen, bl.a. derfor også forudsigelserne om den dårlige behandling af dem, der havde købt deres ejendomme tidligere i 1990'erne. Nu ville ejendomspriserne jo falde dramatisk, var budskabet, som jeg husker det, mens vores vurdering var, at de nogenlunde ville flade ud, og at der ville komme meget, meget moderate fortsatte prisstigninger.

På grund af den sikre hånd om den økonomiske politik og i øvrigt også en international udvikling på rentemarkedet, ja, så fik vi i forlængelse af pinsepakken et rentefald, som medførte, at ejendomsprisstigningerne fortsatte, og derfor fik vi også en fortsat prisstigning, som er den anden begrundelse.

Den tredje er – og det er måske ikke mindst der, vi kan sige, vi har set eksemplerne – at vi efterhånden har fået et bedre vurderingssystem. De årlige vurderinger, hvor man kan tage områder ud og foretage en mere grundig vurdering, hvor man mere finmasket kan gå ind i områder og se på, hvad den reelle prisudvik-